

Тазкия 176-дарс. Аллоҳ мутакаббирларни суймас

20:00 / 12.03.2022 4761

Имом Заҳабий ва бошқа уламолар кибрнинг гуноҳи кабира эканини таъкидлаганлар.

Аллоҳ таоло Бақара сурасида шундай марҳамат қилади:

نَمَنَّاكَ وَرَبِّكَ تَسْأُو بَأْسِي لِبِإِلٰهِ اُوْدَجَسَفَمَدَّالْ اُوْدُجَسَاةَ كَيْلًا لِمَلَل اَنْ لُقْ ذَاو
نِي رَفَاكُلَا

«Эсла, фаришталарга: «Одамга сажда қилинглар!» дедик, бас, сажда қилдилар, фақат иблисгина бош тортди, мутакаббирлик қилди ва кофирлардан бўлди» (34-оят).

Қаранг! Мутакаббирлик иблисни куфрга ва Аллоҳ таолонинг лаънатиға олиб борди.

Аллоҳ таоло Наҳл сурасида марҳамат қилади:

مَرَجَّانُورِبَكَتَسْمُ مُمْهُوْةَرِكُنْمُ مُمْهُبُؤُلُقِرَّخَالَابَنُونْمُؤِيَالَنِيْدَلْفُحَاوْهَلْإِمُكْهَلْإِنِيْرِبَكَتَسْمُالْبُحْيَالُهُنْإِنُونْلُغْيَامَوَنُورْسِيَامْمُغْيَالَلَانْأ

«Илоҳингиз ягона Илоҳдир. Охиратга иймон келтирмайдиганларнинг қалблари инкор қилувчидир, ўзлари эса мутакаббирдирлар. Ҳеч шубҳасиз, Аллоҳ нимани сир тутаётганларини ҳам, нимани ошкор қилаётганларини ҳам биладир. Албатта, У мутакаббирларни суймас» (22-23-оятлар).

Бир тоифа инсонларнинг иймонсиз, кофир бўлишларига уларнинг ўзлари сабабчидирлар. Иллат, дард, фасод кофирларнинг ичларида бўлади. Уларнинг қалблари иймонга далолат қилувчи оят-белгилардан ибрат олмай, уларни инкор қилади. Ўзлари эса Аллоҳга бўйсунушни, Пайғамбарга эргашишни ор биладилар, мутакаббирлик қилиб, ўзларини юқори тутадилар.

Аллоҳ таоло уларнинг барчасини яратган Зотдир. Уларнинг барча сирларини ҳам, ошкор ишларини ҳам билади. Жумладан, Аллоҳ таоло уларнинг қалблари ҳақиқатни инкор этаётганини ҳам, ўзлари мутакаббирлик қилаётганларини ҳам билиб туради. Шу боисдан ҳам

«Албатта, У мутакаббирларни суймас».

Чунки мутакаббирлардан яхшилик чиқмайди. Улар куфрни ихтиёр қиладиган одамлардир.

«:الاقَمْلَسَوِهِيْلَعُهلِلَالصِيْبْنَلْنَع،ُهْنَعُهلِلَالِيضْرِبَهَوْنَبَةَشْرَاحْنَع
الْهَرَبْأَلْهَلْإِلْعَمَسُقْأَوْلِيْفِعَاضَتْمُفِيْعُكُ؟ةَنْجَلَلْهَلْأَبْمُكْرِبْخُالْأ
نَاخِيْشَلْهَأَوْر.»رِبَكَتَسْمُظَاوَجْلُتْعُكُ؟رَانْلَلْهَلْأَبْمُكْرِبْخُأ

Ҳориса ибн Ваҳб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Сизларга аҳли жаннатнинг хабарини берайми? Ҳар бир заифҳол ва заифҳол саналгандир. Аммо Аллоҳга қасам ичса, У Зот унинг қасамини юзага чиқаради.

Сизларга аҳли дўзахнинг хабарини берайми? Ҳар бир қўпол, саркаш ва мутакаббирдир», дедилар».

Икки шайх ва Термизий ривоят қилишган.

لُحْدَيْ آلِ لَاقِمٍ مَسْوَوْهٍ لَعْلَلِ صَيِّبٍ لَنَعٍ ، هُنَّ عُلَلِ لِي ضَرَّه لَلِ دَبْعَ نَعٍ
وَبَلَقَ فِي دَحْ أُنَّ لَلِ لُحْدَيْ آلِ وَنَامِي نَمَلِ دَرَّخِ بَحْلُ لَقِثِمِ وَبَلَقَ فِي دَحْ أُرَانِ لَلِ
«ءَايُرِبِكُ نَمَلِ دَرَّخِ بَحْلُ لَقِثِمِ».

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида иймони бор одам дўзахга кирмайди. Қалбида бир дона ачитқи уруғи оғирлигида кибри бор одам жаннатга кирмайди», дедилар».

يَفَنَّاكَ نَمَّ عَجَلُ لُحْدَيْ آلِ « لَاقِمٍ مَسْوَوْهٍ لَعْلَلِ صَيِّبٍ لَنَعٍ هُنَّ عُلَلِ
وَبَلَقَ فِي دَحْ أُنَّ لَلِ لُحْدَيْ آلِ وَنَامِي نَمَلِ دَرَّخِ بَحْلُ لَقِثِمِ وَبَلَقَ فِي دَحْ
أُرَانِ لَلِ لُحْدَيْ آلِ وَنَامِي نَمَلِ دَرَّخِ بَحْلُ لَقِثِمِ وَبَلَقَ فِي دَحْ أُرَانِ لَلِ
«سَانِ لَلِ طَمَّ عَوْ قَحْلُ رَطْبُ رِبِكُلِ لَلِ ، لَامَجَلُ لُحْدَيْ آلِ لِي مَحَلِ لَلِ نِإِ » : لَاقِمٍ . أُنَّ ح
يَذْمُرْتَلَاوُ مَلْسُمِ».

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қалбида зарра оғирлигида кибри бор киши жаннатга кирмайди», дедилар».

«Киши кийими гўзал бўлишини, пойабзали гўзал бўлишини ёқтиради-ку?» деди бир одам.

«Албатта, Аллоҳ гўзалдир ва гўзалликни севади. Кибр ҳақни инкор қилиш ва одамларни ҳақир санашдир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

« لَاقِمٍ مَسْوَوْهٍ لَعْلَلِ صَيِّبٍ لَنَعٍ ، هُنَّ عُلَلِ لِي ضَرَّه لَلِ دَبْعَ نَعٍ
بَادَعٍ مُهَلِو ، مَهِي كُرِي آلِو ، مَهِي كُرِي آلِو ، مَهِي كُرِي آلِو ، مَهِي كُرِي آلِو ، مَهِي كُرِي
مَلْسُمِ هَاوَر . «رَبِّكَ تَسْمُ لِي عَاو ، بَادَكُ لَمَوِي نَزْحِي شِي : مَلْسُمِ لِي»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам дедилар:

«Қиёмат куни уч тоифага Аллоҳ гапирмайди, уларни покламайди ва уларга назар ҳам солмайди. Уларга аламли азоб бўлади: зинокор чол, каззоб подшоҳ ва мутакаббир камбағал».

هُلِّلِ الصَّيِّبُ النَّعْ، هُوَ النَّعُ هَلَّلِي صَرَ وَدَجَّ نَعٍ، هِيَ بَأُ نَعٍ، بِي غَشْرُنْ بٍ وَرَمَعُ نَعٍ
لِأَجْرٍ لِرَوْصٍ فِي رَذَلِ الْأَثْمِ أَمْ أَيُّ قَوْلِ مَوِيَّ نَوْرَبَكَ تُمْ لِرَشْحِي «: أَلِاقَ مَلَسَ وَهَيْلَعِ
مُهْوَلَعَتِ، سَلُوبٌ يَمَسُّ مَنَهَجٍ فِي نَجَسِ لَيْلٍ نُوْقَاسُ فِي نَأْكَ مَلِكٌ نَمٌ لِدَلِ أَمْ هَاشْغِي
يُذْمَرُ لِهَآؤٍ. «لِأَبْحَلِ أَعْنِي طِرَانِ لَلِ أَلِةَ رَاصُ عُنَمَ نُوْقَاسُ يَ، رَايُنْ أَلِ أَرَانِ

Амр ибн Шуъайбдан, у отасидан, у бобосидан розияллоҳу анҳум ривоят қилади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мутакаббирлар қиёмат куни кичик қизил чумоличаларга ўхшаган кишилар суратида ҳашр қилинадилар. Уларни ҳар макондан хорлик қоплаб олган бўлади. Бас, уларни жаҳаннамдаги Буулиса номли қамоққа ҳайдаб борилади. Уларнинг устида оловларнинг олови бўлади. Улар аҳли дўзахнинг йиринги – тийнатул хабол ила суғорилади», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди